

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Paměť prchavého místa

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Jakub Orava

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Socha a prostor

Hodnocení vedoucího práce - Posudek oponenta práce *)

Práci hodnotil(a): M. A. Richard Drury

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Jako u většiny projektů land-artového typu byl Jakubův cíl koncepčně poměrně jednoduchý, ale realizačně velmi náročný. Nejen ve smyslu monumentální „zemní práce“ samotné, ale i ve smyslu vyjednávání s úředními orgány. Druhou zmíněnou rovinu naplnění vytyčeného cíle by mohl považovat každý student konceptuálního zaměření za diplomovou práci samu o sobě. Tak to vždy bylo – aniž by nutně chtělo provokovat, velkorysé dílo ve veřejném prostoru na sebe skoro vždy „nabaluje“ a odkrývá jinak latentní otázky majetkoprávního, sociálního a obecně občanského charakteru. Toto vše si Jakub zřejmě „vychutnal do dna“. Úspěšné zvládnutí razítkového přespolního běhu, o fyzické námaze nemluvě, umožnilo realizaci v duchu původního záměru, což je hodné značného uznání.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Jakub se zmiňuje o tom, že ve svém projektu uplatnil místní materiály. Tuto skutečnost bych osobně zdůrazňoval mnohem více, protože nejde jen o zúročení nejdostupnějších materiálových zdrojů, ale vůbec o významný princip zhmotňování díla doslova „z kořenů vlastního místa“. Nechci tady „mávat“ s mlhavými a dost vyprazdňovanými termíny jako „ekologická rovnováha“, „čerpání z lokálního zdroje“ atd., ale výmluvná symbolika tu je. Mě – a snad nejen mě – by zajímal podrobnější popis stavebních prvků projektu: jejich fyzická a vůbec smyslová povaha. Když tolik žijeme v hygienickém prostředí virtuálních vjemů zprostředkovaných počítačovou obrazovkou, prožitý výklad o práci se „starými médii“ se svým hmatem a vůní by paradoxně představoval originální „technologické novum“!

3. Přínos práce pro daný obor

Nelze příliš zdůrazňovat celospolečenskou hodnotu dlouhodobého projektu „Zaniklé a ohrožené kostely“. Studenti ateliéru prof. Jiřího Beránka se pustili do nesmírně těžké, ale v odpovídající míře přínosné činnosti. Vkročili tam, kde takzvaní profesionální tvůrci neměli zájem či odvahu se angažovat. Tím Beránkovi studenti získávají neocenitelné zkušenosti a symbolicky pomáhají odcizenému obyvatelstvu nacházet bližší a hlubší vztah k místu, kde od poválečných let bezmyšlenkově, respektive vykořeněně pobývají. Jakub na projekt navazuje, jeho diplomová práce se stává další kapitolou v započaté tradici. Na rozdíl od metalizovaných, pohyblivých a prvoplánově dráždivých realizací v Praze nebude Jakubovo dílo zaznamenané medií ani dravými teoretiky. Jak vzniklo, tak časem i zanikne – tiše, bez senzace. Jeho největší přínos spočívá jednoduše v duševní rehabilitaci kusu dějinami zmínané země.

4. Silné stránky díla

Jak to bývá s Jakubem samotným, jeho projekt se zřejmě formoval přemýšlivě, prakticky, bez nadnesených či egocentrických nánosů. Snad správně vytuším, že postupoval soustředěně, aniž by na sebe příliš upozorňoval. Vyústění zmíněných předpokladů je – soudě podle předložených dokumentačních fotografií – čistě provedené dílo citlivě odpovídající měřítku a terénní povaze svého prostředí.

5. Slabé stránky díla

O slabých stránkách díla samotného se těžko mluví, když ho vidím jen na několika fotografiích... Jeho kvality či naopak slabiny se prokáží časem, až příroda plně vstoupí do hry.

Odjakživa platí, že sochař přemýšlí a činí, ale nerad teoretizuje, zejména o sobě. Písemná část Jakubovy diplomové práce svědčí o opravdové snaze důkladně zformulovat vlastní zásady a záměry, což velmi oceňuji, obzvláště když vím, že teoretické vysvětlování je mu cizí až protivné. Jsem přesto povinován jako oponent upozornit na jisté problematické věci. Na první stránce je chybně napsaný „existencialismus“ objevuje se po chvíli ve správné podobě jako „existencialismus“. Pozor na floskuli „filozofie“ (str. 1) když máte na mysli „osobní způsob uvažování“. Filozofie Platóna či Aristotela naopak filozofii skutečně je! Věta „Land art je mi blízký svým (...) celkově širokým nadhledem“ nám toho moc neříká. Obrat „autor realistických barokních leptů“ (str. 8) se pohybuje na tenkém uměleckohistorickém ledu – „realistický“ ve smyslu „realismu“ se stává pojmem až od 19. století. A pak ovšem moje oblíbené téma a osobní křížová výprava: slovo „určitý“, které znamená jedinou věc – že člověk, který ho používá, mimoděčně říká „neurčitý“ neboli dokonce „ani nevím co konkrétně“. Zde ho najdeme hned několikrát: „v určitém druhu existencialismu“ (str. 1), „při určitém myšlení“ (str. 2), „v určitém směru“ (str. 18), „až v určité chvíli a na určitý moment“ (str. 20, „chvíle“ a „moment“ je navíc jedno a totéž...), „určitým principem vesmíru“ (str. 21). Vyvarovat se, vyvarovat se, vyvarovat se! „V zápětí“ (str. 21) se píše jako jedno slovo: vzápětí.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

6. Hodnocení a navrhovaná známka
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 28.5.2015

Podpis:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. Druhy', written in a cursive style.

---

*) Nehodící se škrtněte
Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný

